



Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro inæstimabili dolore atq[ue] angustia, quam ex suæ
dulcissimæ matris præsentia Christus in cruce habuit: pro eius
co[m]mendatione discipulo Ioanni, & huius vicissim illi. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

Luc. 21.

tus te male factorum eius cepisset obliuio (quæ licet in eo admodum numerosa erant, misericorditer tamen verè poenitenti cuncta ignouisti) nec quicquam in eo præter virtutes spectares, ita ad eum dixisti: *Hodie mecum eris in paradiso*, multo plus ei conferens, quam ille petere ausus erat: quia pro parua sui memoria duntaxat precatus est, penitus se in diuinam tuam resignans voluntatem, totumq; tibi se offerens, quicquid etiam demum agere secum velis.

At ô damnanda nequam latronis duritia, quem nec socij fraterna correptio, nec ingens patientia & benignitas tua, nec tanti amoris & clementiæ exhibitio emollire, aut conuertere potuerunt. Cernebat quidem ex te fluere oleum misericordiæ & gratiæ, plus dare quam peteretur, & superior obstinatioq; fuit, quam vt petere vellet. Videbat dari vitam, cælorum regnum distribui: nec animum adhibere voluit, vt desideraret. Itaq; nec erit ei, & quidem in omne æuum.

Ioan. 19.
Psal. 31.

Interim vilissimi impijssimiq; carnifices, qui in crucem te adegerant, vestes tuas satis abiectas & simplices, in prædam rapiunt, inter se eas partiuntur, singulis singulas tribuentes partes. In tunicam autem inconsutilem ne diuideretur, sortem miserunt. Non autem ob hoc id solum faciebant vilissimi scurræ, quod aded essent indigi, inopes atq; viles: sed ironicè quoq; per Iudæorum instructionem id faciebant, tibi illudere volentes, & quasi iactantes nobilem se prædam obtinuisse, vestes puta tuas regias, vnde omnes fieri diuites possint, diuidi oportere: atq; idcirco inter se diuidunt, ipsi hoc factò tuam tibi paupertatem exprobrantes.

Pro vera contritione, peccatorumq; remissione, & secura morte, Precatio. XVI.

Luc. 23.

O Benignissime & clementissime Iesu, adoro, laudo, & benedicò te pro pietatis tuæ magnitudine & Diuini amoris exuberantia, quam latroni à dextris tibi pendenti, verè poenitenti & misericordiam tuam vltima voce sua abs te postulanti, non minus dulciter, atq; promptè exhibuisti eidem, supra id etiam quod petierat, promittens. Hoc est non solum illius pollicitus es te habiturum memoriã, verum etiam peccatis dimisisi: *Hodie*, inquit, *eris mecum in paradiso*, ô dulcissime Iesu qui omnes poenitentes hoc verbo quàm suauissime refecisti, & nos miseros ad spem piè erexisti: obsecro te per amarissimam passionem & innocentissimã mortem tuam, respice super me eisdem pijsimis oculis misericordiæ tuæ, quibus hunc latronem in crucis ara respexisti: frange duritiam cordis mei, & sanctæ compunctionis, dolorosæ contritionis gratiam citius nunc, & præcipuè in mortis hora infunde, vt poenitiæ & amoris lachrymæ in vnione omnium lachrymarum & guttarum pretiosi sanguinis tui in me abluant, quicquid contra te sponte vnquã, aut negligenter deliqui, vltab omnibus maculis peccatorum & negligentiarum in fonte immensæ misericordiæ, & in passionis tuæ meritis in fine dierum plenè expurgatus, anima mea per superabundantè & infinitam bonitatè tuam tibi perfectè reconciliata, per gratiam tuam adoptata, tuis meritis atq; virtutibus ornata, charitate perfectissima inflammata, tibiq; vnita, & secundum omne beneplacitum tuum tibi accepta, libera atq; secura de manibus non modo omnium inimicorum suorum, verum ab omni etiam pœna ignis purgatorij alia, immediatè emigret ad te dulcissimum redemptorem suum, benedictura tibi cum electis tuis omnibus, sine fine per æterna secula, Amen.

Actio gratiarum pro inestimabili dolore atq; angustia, quæ ex sua dulcissima matris presentia Christus in cruce habuit: pro eius cõmendatione discipulo Ioanni, & huius vicissim illi.

CAPVT

CAPVT XVII.

Suauiſſimum totum & vnicum meum deſideratiſſimum bonum, theſaurus a-
nimæ meæ Chriſte Ieſu dulciſſime, qui ſatis exprimet aut meditando confe-
qui poterit illum amariffimum dolorem, quo intus fuiſti ſauciatus acerbiffi-
mè, ex præſentia ſanctiſſimæ & dilectiſſimæ tuæ matris ſemperq; virginis Mariæ,
cùm (qui corda noſtri omnium) cuncta eius, naturam & interna viſcera per intimã Acto. 1.
compaſſionem tecum pariter in cruce extenſa & clavis confixa videres, corq; eius
maternum, & longè piſſimum doloris acutiſſimi gladio tranſvulneratum, vultũ
in pallorem verſum, hocq; indicio animi ſui anguſtias declarantem, & abſq; morte
penè emortuam? Cũ aſpiceres feruentes lachrymas, ceu dulciſſimos ritulos quosdã
per gratiſſimas genas eius & faciem vbertim curſimq; manantes, ceu teſtes illius
erga te doloris pariter & amoris: audires etiam gemitus miſerabiles dolorum, eius
graviſſimo pondere expreſſos: quum præterea cerneres eandem deuotiſſimam ge-
nitricem tuam, proſus amoris aſtu liquefactam ac penitens deficientem, vtpotè
paſſionis tuæ cruciatu eam deuaſtante te, exhaustam & quaſi abſorptam? Reuerà tũc
nouam ex eius afflictione crucem in te recepiſti, quandoquidem ſupra omnẽ crea-
turam amplius ipſa tibi, & tu illi magis dilectus eras, atq; ita eidem compaſſus es eo
amplius, quo eam pro te magis dolentem & gementem cerneres. Solus verò tu, qui
ſerutaris renes & corda, clarè nouiſti grauitatem afflictionum eius, vniuerſis qui- Pſal. 7.
dem hominibus incompræhenſibilem.

Quante itaq; maior & acerbior dolor cordis eius, tanto tibi coaugmentabantur
dolores paſſionis tuæ: quando & illius crux tua erat, & tua viciffim illius. O quam
amara igitur fuit Ieſu dulciſſime tibi paſſio tua, qui non modo in corpore tuo, ſed
etiam in materno pectore crucifixus eras. Magnus quidem fuit dolor tuus externus,
ſed internus ex matris conceptus angoribus & preſſuris, multo vehementior. Un-
de cunctis tuis viſceribus tam valido filiali amore & compaſſione commotis, ita
cruci aſtrictus, & in vltimo penè ſpiritu conſtitutus, cum nullius membrorũ tuorũ
amplius liberum haberes vſum, niſi oculorum & linguæ, de vtroq; matri ſer-
uire ſatagebas reſpiciendo & alloquendo. Inclinaſti itaq; ad eam benedictum & re-
uerendiſſimum caput tuum, ceu vltimum vale dicens, & diſcedendi petens copiã,
roſeos quoq; oculos tuos, adhuc calidis affluentes lachrymis, quos ſuperuenientis
mortis claudebat impetus, & impellebat ad defectum, vis amoris rurfus aperiens ad
matris conuertis aſpectum.

Poſtremo, labia tua mortis pallore obducta ei referans, aliũ pro te occiſo, filium
eidem ſubſtituiſti fidelem, qui eam tui loco conſolaretur, cuſtodiret, eiusq; curam
gereret, cùm diceres: *Mulier ecce filius tuus. Deinde ad diſcipulos. Ecce mater tua: commẽ-* Ioan. 19.
dans viciffim curam eius matri, vt eum cuſtodiret, protegeret, dirigeret & guber-
naret, in hoc vno Ioanne ſimul omnes gratiæ filios eidem commendans.

vt in cunctis noſtris anguſtijs & afflictionibus Ieſu Chriſti, ac matris eius ſentiamus rele-
uamen, Precatio XVII.

IN vnione omnium tuorum & matris tuæ dulciſſimæ Mariæ dolorum, rogo te
piſſime Ieſu, vt compatiaris nobis in omnibus anguſtijs & afflictionibus noſtris
corporalibus & ſpiritualibus, dirigens & temperans eas ſecundũ optimũ vo-
luntatis tuæ beneplacitũ. Et da mihi miſerrimo ſeruo tuo in illius miſerabilis comẽ-
dationis